

[Prieme.]

havde det været naturligt, om § 10 havde endt med: denne Bestemmelse gælder dog ikke for den højtærede Minister.

Handelsministeren (Hauge). Allerførst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der sagde, at de Konservative havde ydet deres gode Medvirkning til at faa Valuta-loven vedtaget, og det havde de gjort uden at faa noget til Gengæld. Jeg har nu aldrig opfattet vort Samarbejde om Loven som en Slags Handel; jeg har altid opfattet det saaledes, at naar Det konservative Folkeparti gik med til at gennemføre Valutaloven, var det, fordi de Konservative ansaa det for rigtigt at gennemføre den. (*Christmas Møller:* Ja, naturligvis, det sagde jeg ogsaa). Ja, men saa ved jeg ikke, hvorfor man skulde betale noget for det; det ærede Medlem sagde udtrykkeligt: uden at faa noget til Gengæld. Jeg har ikke haft Mulighed for at yde noget positivt til Gengæld, politisk eller paa anden Maade, til Det konservative Folkeparti; det eneste, jeg kan gøre, er at takke Det konservative Folkeparti og takke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for hans gode Medvirken til at faa Lovfor-slaget gennemført.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at dersom man havde villet, kunde man godt have faaet anerkendt alle 4 Organisationers Ret til at være enebestemmende med Hensyn til Vareudveksling, de 4 Organisationer, som nu ifølge Loven skal erklære sig indforstaaet med en Vareudveksling; for at den kan finde Sted. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i den Betragtning. Jeg tror for øvrigt ikke, det ærede Medlem selv vilde have stemt for at give Organisationerne en saa udstrakt Magt og Myndighed. Det vilde i hvert Fald stemme lidet med den Stilling, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tidligere har indtaget over for Spørgsmaalet om at give Organisationerne en større Magt i politiske Spørgsmaal. Her er det jo erhvervspolitiske Spørgsmaal, der kommer i Betragtning, og jeg vilde have anset det for overmaade farligt at give disse 4 Organisationer en Myndighed som den, der her er Tale om, thi det vilde i Virkeligheden betyde, at det var dem, der tog Bestemmelse om alle vore Indførsels- og Udførselsforhold.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde videre, at naar man ikke kunde faa dette 15 Mands Udvalg nedsat og derigen-nem faa den Besked, man ønskede, maatte

man nu kræve Besked i Rigsdagens Valuta-udvalg. Deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og kan være det saa meget mere nu, som jeg allerede har givet Udtryk for den Opfattelse, at Rigsdagens Valutaudvalg er det rette Forum for Oplysninger i dette Forhold.

Jeg forstod ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser om Fremme eller Ikke-Fremme af Landbrugseksporten. Jeg ved ikke, at nogen her har givet Udtryk for den Opfattelse, at man ikke af yderste Evne skulde fremme Landbrugseksporten. Forholdet er jo tilmed det, at i de 3 Aar, i hvilke vi har haft Valutarestriktioner, har alt drejet sig om, at man skulde fremme Landbrugseksporten mest muligt, og jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Holsteins Beroligelse, at den Omstændighed, at Landbruget har visse Eksportvanskeligheder, som jo er aabenbare for alle, maa være medvirkende til, at man anstrenger sig til det yderste for at fremme Landbrugseksporten. Jeg ved da heller ikke bedre, end at det har man gjort i hele denne Periode. Jeg ved ikke bedre, end at Valutakontoret til det yderste, og ikke mindst efter min daglige Paamindelse, kan jeg sige, har lagt Forholdene saaledes til Rette, at der, hvor vi har vort Hovedmarked, derfra har vi ogsaa i videst mulig Udstrækning taget de Industriprodukter hjem til Danmark, som det paagældende Land havde Interesse i at faa solgt. Da Valutakontoret begyndte sin Virksomhed i 1932, var Forholdet det, at for hver 4½ Kr. vi solgte for til England, købte vi kun for 1 Kr. i England. Det havde England tidligere set igennem Fingre med, om man maa bruge det Udtryk, men nu er Forholdet blevet det for England, at nu spiller Handelsbalancen og dermed Betalingsbalancen en Rolle, som det ikke tidligere var Tilfældet, og nu fik vi daglige Paamindelser om, at vi skulde købe i England i videst mulig Udstrækning; for de Penge, vi fik i England for vore Landbrugseksportvarer. Dette har vi til Dato i stedse stigende Grad gjort, saaledes at vi nu stærkt nærmer os Pariteten.

Det er det Arbejde, der er gjort i Valuta-udvalget, ogsaa paa Industriens Bekostning til Tider, for at fremme Landbrugseksporten, og det er et Arbejde, som jeg agter at fortsætte med, saa længe jeg har noget med Tingene at gøre, netop fordi jeg mener, at Landbrugseksporten skal fremmes mest muligt. Netop den Omstændighed, at Landbrugseksporten er i Vanskeligheder derved, at begge de Lande, vi eksporterer Hovedparten af vore Landbrugsvarer til, i